

og mere eller mindre klare Interviews af islandske ledende Politikere, som optages dels henede, dels i Island, intet Skaar.

Vi maa nemlig hævde, at Forbundslovens § 7, 1ste og 2det Stykke, i Virkeligheden ikke lader Plads aaben for nogen Mistydning, i Virkeligheden er saa klart affattet, at der med Hensyn til dens Indhold og dens Rækkevidde ikke kan være nogen Tvivl. Danmark varetager paa Islands Vegne dettes Udenrigsanliggender; dette vil sige, at udadtil optræder Island normalt gennem Danmark ved Danmarks og Islands Konge og Danmarks Udenrigsminister. Denne vor Opfattelse har den danske Afdeling af det dansk-islandske Nævn fastslaaet ved en Udtalelse til den Protokol, som er ført over det samlede Nævns Møder i København i Sommeren 1925. Muig særlig islandsk Optræden udadtil er baade i Henseende til Form og Formaal fastslaaet med al Tydelighed i Forbundslovens § 7, 2det Stykke; der lades ikke Plads aaben for to Udenrigsstyrer i de forbundne Lande, der er kun eet, og det befinder sig her i Rigsborgen. Men det staar efter den danske Afdelings Opfattelse til Island selv indenfor denne Begrænsning at fastsætte Formen for Islands Regerings Ansvarlighed overfor Altinget i Spørgsmaal overfor Udlandet, som Danmarks og Islands Konge gennem Danmarks Udenrigsminister har ordnet efter Islands Regerings Ønske og med dens Bemyndigelse. Jeg vil, hvad denne den danske Afdelings Erklæring i denne Sag angaar, henvide til den Beretning om Nævnets Forhandlinger, som er eller i de allernærmeste Dage vil blive tilstillet den høje Rigsdag.

Nævnets Møder afholdtes, som sagt, i indeværende Sommer i København, og jeg vil benytte Lejligheden her til at rette en Misforstaaelse, som man af og til ser komme frem, gaaende ud paa, at det kun er sjældent, Møderne afholdes her i København, men at de i Almindelighed holdes i Reykjavik, for at den danske Afdelings Medlemmer kan faa en aarlig Lystrejse til Island. Man skal være uvidende om Karakteren af disse Rejser for uden videre at kunne betegne dem som Lystrejser; men for Ønsker fra den ene eller den anden Side i saa Henseende er der i øvrigt slet ikke Plads, eftersom det er fastslaaet i Forbundsloven og i Motiverne til denne, at disse Nævnsmøder skal afholdes skiftevis i Danmark og i Island, altsaa København og Reykjavik, en Bestemmelse, der selvfølgelig uden Hensyn til eventuelle Ønsker fra denne eller hin

Side indenfor Nævnet maa overholdes og er blevet overholdt.

Det, det gælder om, er, at vi ikke i vort Forhold til Island glemmer Hensyn-tagen til de sarte Stemninger i Selvstændighedsspørgsmaalet, som jævnlig kommer frem til Overfladen paa islandsk Side, ikke glemmer at vise Hensyn og Forsigtighed, og dette bringer mig til at omtale en Sag, som angaar Udenrigsministeriets Tidsskrift. For Aar tilbage, erindrer jeg, omdeltes dette Tidsskrift paa Rigsdagsmændenes Pladser, i hvert Fald skete det, medens jeg havde den Ære at være Medlem af det andet høje Ting. Dette er siden ophørt; maaske det her er Sparsommelighedshensyn, der har været bestemmende. Jeg ved meget vel, at dette Tidsskrift er fremlagt her paa Rigsdagen, saaledes at der er Adgang til det for Rigsdagens Medlemmer. Alligevel forekommer det mig naturligere, om dette Tidsskrift, da det jo dog saa at sige i hvert eneste Nummer indeholder Meddelelser af Interesse for Rigsdagens Medlemmer, blev omdelt paa Pladserne eller i det mindste til dem af Medlemmerne, som ytrer Ønske om at faa det tilstillet.

Det er, som sagt, ganske udmærket, dette Tidsskrift; men der maa vises en pinlig Omhu af Redaktionen, ikke mindst, naar man kommer ind paa Forbindelseslinierne mellem os og Forbundslandet, og paa en saadan Omhu kan det undertiden skorte. Vi har haft Lejlighed til at se overordentlig beklagelige Følger af en mindre omhyggelig Behandling af en Sag i Udenrigsministeriets Tidsskrift — jeg tænker her paa Følgerne overfor Norge —, og Fejl, som her begaas i Forholdet overfor Forbundslandet, kan give Anledning til Stemninger, som paa ingen Maade tjener de fælles Interesser. Udenrigsministerielle Tjenestemænd bør, som sagt, med pinlig Omhu overvaage Formens Iagttagelse og paase, at Redaktionen at dette Tidsskrift overalt, hvor man kommer ind paa Islands Forhold, tager det Hensyn, som er fornødent, til den statsretlige Stilling overfor Danmark, som Island nu i Henhold til Forbundsloven af 1. December 1918 indtager. Det er besynderligt, at der i det danske Udenrigsministerium kan virke Personer, som ikke synes at være vidende om det ved Loven af December 1918 etablerede Forhold.

Nylig har der været et beklageligt Eksempel paa en saadan redaktionel Uforsigtighed. Det har ført til, at man har tilintetgjort en vis Del af Oplaget af et Num-